

درسنامه پیام های آسمان پایه نهم

مسعود کاظمی

کبری جباری

مینا پاکپور

سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰

درس ۱

تو را چگونه بشناسم؟

آن چنان که شایسته معرفت توست، تو را نشناختیم. «رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرماید: «ما عَرَفْنَاكَ حَقًّا مَعْرِفَتِكَ»

راه های شناخت صفات خداوند

۱- تفکر در کتاب آسمانی: بهترین راه برای شناخت صفات خداوند، مراجعه به سخن خود اوست. توصیف خداوند از خود، توصیفی دقیق و بی نقص است که می تواند ما را در شناخت صحیح او یاری دهد.

۲- تفکر در کتاب خلقت: یعنی از طریق آثار و نشانه های او که در سراسر جهان آفرینش متجلی است، به ویژگی های او پی ببریم.

آیا می توان هر صفتی را که در مخلوقات می بینیم به خداوند متعال نسبت دهیم؟

هر خوبی و کمالی که مخلوقات دارند، از خالق دریافت کرده اند و کسی می تواند کمال و خوبی را به دیگری بدهد که خود نیز آن را دارا باشد. بنابراین خداوند سرچشمه همه خوبیها و کمالات است. اما صفاتی که از مخلوق بودن و محدود بودن موجودات سرچشمه می گیرد، مثل جهل، ظلم، ضعف و جسمانی بودن که همه نوعی نقص و کاستی است، در خدای متعال نیست؛ زیرا خداوند مخلوق و محدود نیست. به عبارت دیگر با توجه به اینکه خداوند کامل و بی نقص است، نمی تواند دارای چنین صفاتی باشد.

حمد و تسبیح

« حمد » به معنای ستایش است. وقتی می گوییم «الْحَمْدُ لِلَّهِ» می خواهیم بگوییم که «هر ستایش برای خداست» کسی و چیزی قابل ستایش است که کمالات و زیبایی هایی در او باشد. می دانیم که همه زیبایی ها و خوبی های جهان از خداست. پس ستایش حقیقی و حمد واقعی از آن اوست.

«تسبیح» به معنای «پاک و منزّه دانستن» است. وقتی می گوییم «سبحان الله»، می خواهیم بگوییم «خداوند از هر نقص و عیبی، منزّه است؛ یعنی آن نقص هایی که در سایر موجودات است، در او نیست و او خدایی کامل و بی نقص است.